

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີ໔ເປດສິບຫ້າ

ການເປີດເຜີຍການເດີນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ:

ຄວາມເຊື່ອມໂຍງອັນສັກສິດຂອງໝູ່ໝາຍທາງປະຫວັດສາດ

Jeff Pippenger

2024-02-18

ຫຼັງຈາກການກະບົດໃນປີ 1863 ໄດ້ຜ່ານໄປໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກປີ, ໃນປີ 1989 ຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີ ບົດ 11 ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ. ຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກກ່ອນໃນປີນັ້ນ ຄື ການຮັບຮູ້ເຖິງເສັ້ນທາງການປະຕິຮູບໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ, ແລະການສຳແດງວ່າເສັ້ນທາງເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດຂະໜານກັນ. ຕໍ່ມາໃນປີ 1992, ແສງສະຫວ່າງກ່ຽວກັບຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຄ່ອຍໆຄືຄ້າຍອອກ. ການນຳສະເໜີຕໍ່ສາທາລະນະເປັນຄັ້ງທຳອິດຂອງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1994, ແລະຫົວຂໍ້ເສັ້ນທາງການປະຕິຮູບ. ໃນປີ 1996, ມີການຈັດພິມວາລະສານໜຶ່ງມີຊື່ວ່າ The Time of the End, ຊຶ່ງໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີ ບົດ 11.

ປີ 1996 ແມ່ນປີທີ່ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ເປັນຮູບແບບຢ່າງເປັນທາງການ ຊຶ່ງເປັນໝູ່ໝາຍໜຶ່ງທີ່ຂະໜານກັບການຈັດໃຫ້ຂ່າວສານຂອງ William Miller ເປັນທາງການໃນປີ 1831. ຂ່າວສານຂອງ Miller ແມ່ນການປະກາດເຖິງການເປີດຂອງການພິພາກສາ, ແລະ ຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີບົດ 11 ແມ່ນການປະກາດເຖິງການປິດຂອງການພິພາກສາ. ຫົວຂໍ້ຂອງຂ່າວສານຂອງ Miller ຄືເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດັ່ງທີ່ຖືກເຜີຍໃຫ້ຮູ້ໃນພຣະຄຳພີ. ຫົວຂໍ້ຂອງຫົກຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດານເຢຣີບົດ 11 ຄືໂຮມັນສະໄໝສະໄໝໃໝ່ (ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອປອມ). ວິທີການທີ່ຖືກເຜີຍແກ່ Miller ຄືກົດ 14 ຂໍ້ຂອງລາວສຳລັບການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ. ວິທີການທີ່ຖືກເຜີຍໃນປີ 1989 ຄື“ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບ.

ວຽກງານຂອງ Miller ລວມມີການສະຖາປະນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນສົດອຳນາດ, ໂດຍກົງກັນຂ້າມກັບ ະເພນີແລະຂະໜົມທ່ານງຽມຂອງສັນຕະປາບາທີ່ໄດ້ມີອຳນາດຢູ່ໃນໂລກເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ຂ່າວສານຂອງ Miller ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຕີພິມເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1831 (ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ່າວສານຂອງ Miller ເປັນທາງການ), ພໍດີສອງຮ້ອຍຊາວປີຫຼັງຈາກການຈັດພິມພຣະຄຳພີ King James. ວຽກງານຂອງ Future for America ຄືການຊີ້ບອກບົດບາດຂອງສະຫະລັດໃນການບືນບົວບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາ ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ດ້ວຍເຫດນີ້, ວາລະສານ The Time of the End ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຕີພິມໃນປີ 1996 (ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ່າວສານເປັນທາງການ), ພໍດີສອງຮ້ອຍຊາວປີຫຼັງຈາກການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະລັດໃນປີ 1776.

ການຮັບຮູ້ເຖິງສອງຮ້ອຍຊາວປີ ຊຶ່ງໄດ້ຜູກຫົວຂໍ້ຂອງການປະຕິຮູບແຕ່ລະຂະບວນໄວ້ດ້ວຍກັນ ພ້ອມກັບຈຸດອ້າງອີງທາງປະຫວັດສາດ ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຈົນກະທັ້ງເວລາຫຼັງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນຢ່າງຫຼາຍ, ເພາະວ່າຈົນກວ່າໄພພິບັດທີ່ສາມຈະມາເຖິງໃນວັນທີນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກັບໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ໃນ Jeremiah ບົດ 6, ຂໍ້ 16 ແລະ 17. ທີ່ນັ້ນເອງ ແສງສະຫວ່າງເລື່ອງ “ເຈັດເທືອ” ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບຄືນອີກ, ແລະເມື່ອແສງສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນ ກໍບາກົດຊັດວ່າ ສອງຮ້ອຍຊາວແມ່ນຈຳນວນທີ່ເຊື່ອມ Daniel 8, ຂໍ້ 13 ແລະ 14 ເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ໃນຂໍ້ 13 ນິມິດ “chazon” ແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກຊີ້ບອກ, ແລະໃນຂໍ້ 14 ນິມິດ “mareh” ແຫ່ງ “ການບາກົດ” ໄດ້ຖືກຊີ້ບອກ. ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງສອງຂໍ້ນັ້ນ ຄືວິທີທີ່

Gabriel ມາເພື່ອສອນແກ່ Daniel, ແລະ Daniel ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ຜູ້ທີ່ຈະມາເຂົ້າໃຈການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງນິມົດທັງສອງນັ້ນ.

ນິມົດໃນຂໍ້ທັບສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງ “ເຈດີເວລາ” (ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ), ແລະ ນິມົດໃນຂໍ້ທັບສີ່ ເປັນຕົວແທນຂອງ ສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ (ປີ). “ເຈດີເວລາ” ທີ່ມາເຖິງອານາຈັກພາກໃຕ້ຄືຢູດາ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຢູດາ, ເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພຣະວິຫານ, ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະ ສອງພັນສາມຮ້ອຍປີທີ່ຊື່ອກເຖິງການຟື້ນຟູເຢຣູຊາເລັມ ແລະ ພຣະວິຫານ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ສອງຮ້ອຍຊາວປີໄດ້ຜູກມັດນິມົດທັງສອງນີ້ເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ຈຳນວນສອງຮ້ອຍຊາວປີເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການຢຽບຍຳກອງພົນແລະສະຖານບໍລິສຸດລົງ, ໂດຍອຳນາດແຫ່ງການທຳໃຫ້ຮ້າງເປົ້າຂອງລັດທິຕ່າງສາສະໜາແລະລັດທິພະສັນຕະປາປາ, ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນການກະຈັດກະຈາຍ ແລະເປັນຄວາມພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າ. ສອງຮ້ອຍຊາວປີໄດ້ຜູກມັດນິມົດເລື່ອງການກະທຳຂອງຊາຕານໃນການຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດໄວ້ກັບນິມົດເລື່ອງພຣະກິດອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຟື້ນຟູພຣະວິຫານດຽວກັນນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ສອງຮ້ອຍຊາວປີຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອມໂຍງອັນສັກສິດ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທຶການເຄືອນໄຫວ Millerite ໄດ້ສົນສຸດລົງໃນການກະບົດປີ 1863, ແລະຕໍ່ມາອີກຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີກໍ່ເປັນການເຄືອນໄຫວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເນັ້ນຢູ່ວ່າການເຄືອນໄຫວທັງສອງນັ້ນເຊື່ອມໂຍງກັນໂດຍສັນຍະລັກຂອງ “ເຈດີເທື່ອ” (ຫນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຫົກ), ສອງຮ້ອຍຊາວປີໄດ້ເຊື່ອມການສະຖາປະນາຂ່າວສານພຣະຄຳພີຂອງ Miller ໃນປີ 1831 ເຂົ້າກັບການຈັດພິມພຣະຄຳພີ King James ໃນປີ 1611, ແລະໃນທຳນອງດຽວກັນ ຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນກໍ່ໄດ້ເຊື່ອມ Future for America ເຂົ້າກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອາເມຣິກາໃນຂະນະທີ່ມັນລະບຸເຖິງຈຸດສົນສຸດຂອງອາເມຣິກາ.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຍັງພຣະວິຫານຢ່າງກະທັນຫັນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນໃນສະຕີບຫົກປີ ນັບແຕ່ 1798 ອັນເປັນຈຸດສົນສຸດຂອງຄວາມພິເສດຄົງທຳອິດ ຈົນເຖິງ 1844 ອັນເປັນຈຸດສົນສຸດຂອງຄວາມພິເສດຄົງສຸດທ້າຍ. ການສະເດັດເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງນັ້ນໄດ້ມີການຫຼັ່ງເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດນຳໜ້າຢູ່ໃນຂະບວນການຂອງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນພາບລ່ວງໜ້າໂດຍການສະເດັດເຂົ້າຂ້າງຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໄຊຂອງພຣະຄຣິດ. ພະຍານທັງສອງນັ້ນໄດ້ສະຖາປະນາໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອຂະບວນການສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນວັນສຸດທ້າຍ ພຣະຄຣິດຈະໄດ້ຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສືບສັນສິດພັນຂຶ້ນແລ້ວ. ຂະບວນການທັງສອງທີ່ສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄົນໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລີສິບຄົນໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົບງົບ ຂະໜານກັນ.

“ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖືກຊີ້ບອກຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ ໃນນັ້ນຫ້າຄົນສະຫງວນ ແລະ ຫ້າຄົນໂງ່. ຄຳອຸປະມານໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະສຳເລັດຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ ເພາະມັນມີການນຳໃຊ້ເປັນພິເສດສຳລັບເວລານີ້ ແລະ ເໝືອນກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ມັນໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຈະຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງສຳລັບສະໄໝປະຈຸບັນຈົນເຖິງການສົນສຸດຂອງເວລາ.”
Review and Herald, August 19, 1890.

ປະຫວັດຂອງພວກມົນເລໂຮດ (ຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ) ເປັນຕົວແທນຂອງການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທະວີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອພຣະທຳດານໂອນຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798. ອຳນາດນັ້ນໄດ້ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10 ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.

ຈາກນັ້ນ ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844 ໄດ້ມາເຖິງ,
ແລະໃນທຸ້ມໄດ້ນຳໄປສູ່ການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນການປະຊຸມຄ້າຍ Exeter ຊຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ
12 ສິງຫາ 1844 ແລະໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປທົ່ວແຜ່ນດິນດັ່ງຄືນນຳຫຼາກ ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ປະຫວັດຂອງ Future for America (ຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ)
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສຳເລັດງານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ທະວີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ
ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອພຣະທຳດານໂອນຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1989.
ອຳນາດນັ້ນໄດ້ທະວີເພີ່ມຂຶ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.
ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ໄດ້ມາເຖິງ
ຊຶ່ງໃນທຸ້ມຈະນຳໄປສູ່ການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງຈະສືບຕໍ່ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປດັ່ງໄຟປ່າທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ ຈົນກວ່າ Michael ຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ
ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະເປີດລົງ.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການໄດ້ສຳເລັດລົງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບົ່ງຊີວິດ
ເມື່ອກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ ຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການຈະສຳເລັດອີກຄັ້ງ.
ໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຄື ການລ່າຊ້າຂອງນິມິດ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຮາບາກຸກ ບົດທີ 2.
ຮາບາກຸກ ບົດທີ 2 ໄດ້ລະບຸເຖິງປະສົບການຂອງທັງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສາມ.
ທັງສອງຂະບວນການນີ້ໄດ້ປະເຊີນກັບການໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບວິທີການຕີຄວາມພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກດຳເນີນຂຶ້ນລະຫວ່າງບັນດາຕົວແທນຂອງຂະບວນການນັ້ນ ກັບປະຊາຊົນທີ່ເຄີຍຖືກເລືອກໃນອະດີດ
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປໃນລະຫວ່າງຂະບວນການແຫ່ງການໂຕ້ຖຽງນັ້ນ.

ຂ່າວສານທີ່ຜູ້ຍາມໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຕ້ອງປົກປ້ອງນັ້ນ ຄືການຈຳແນກຄວາມຈິງທັງຫລາຍ
(ເພັດພອຍຂອງ Miller) ຊຶ່ງໃນທຸ້ມໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນແຜນພັບສັກສິດສອງສະບັບຂອງປີ 1843 ແລະ
1850. ໃນຂະບວນການແຫ່ງການໂຕ້ວາທີນັ້ນ
ຈະມີຄວາມຜິດຫວັງອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການແຍກອອກຈາກຄົນສອງຈຳພວກທີ່ເປັນບໍລະບົກກັນ
ແລະຈະມີການຊົງເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ສັດຊື່ທັງຫລາຍອຸທິດຕົນເລືກຊຶ່ງຍິ່ງຂຶ້ນ.

ແລ້ວຮາບາກຸກໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງພວກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະບວນການທົດສອບຄວາມຈິງ
ພື້ນຖານ. ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນ ຊົງລວມເຖິງການໂຕ້ຖຽງລະຫວ່າງສອງພວກ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22
ຕຸລາ 1844 ເມື່ອສຽງນັ້ນສະງົບລົງ
ແລະໄດ້ຈົບລົງຢູ່ຈຸດດຽວກັນກັບທີ່ບົດທີສອງຂອງພຣະທຳຮາບາກຸກໄດ້ຈົບລົງ.

ແຕ່ພຣະຢາເວຢູ່ໃນພຣະວິຫານອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ: ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນນັ້ນສະງັດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ.
Habakkuk 2:20.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານມື້ນີ້ເລີຍຂອງພຣະອົງໂດຍກະທັນຫັນ,
ແລະໃນເວລານັ້ນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຕ້ອງນັ່ງສຽງຢູ່
ເພາະວັນລົບລ້າງບາບຕາມແບບຕົ້ນແບບຜ່າຍວິນຍານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ
ແລະການພິພາກສາຄົນຕາຍກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.
ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນຮາບາກຸກບົດທີສອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ແລະພຣະເຢຊູຊົງລະບຸຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສິ່ງໜຶ່ງຄຽງຄູ່ກັບການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອີກສິ່ງໜຶ່ງຢູ່ສະເໝີ.
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງນິມິດທັງສອງຄື
ນິມິດເລື່ອງການຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນເປັນເວລາສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີ,
ແລະນິມິດເລື່ອງການພົ້ນຟູສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ, ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັນ,
ແຕ່ແຍກຈາກກັນໂດຍຊ່ວງເວລາສອງຮ້ອຍຊາວປີ, ແລະເມື່ອມັນສິ້ນສຸດລົງ,

ການສັນສຸດນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຮາບາກກຸບົດທີສອງ ຂໍ້ທີ 40.

ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້, ຄຳພະຍາກອນຫຼາຍປະການຈະສຳເລັດ.
ໜຶ່ງໃນຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຄືການຊັກຊ້າຂອງນິມິດ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນຮາບາກກຸ ບົດທີສອງ. ຮາບາກກຸ
ບົດທີສອງ ລະບຸເຖິງປະສົບການຂອງທັງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສາມ.
ທັງສອງຂະບວນການໄດ້ປະເຊີນກັບການໂຕ້ວາທົກງ່ວກັບວິທີການຕາມພຣະຄຳພີທີ່ຖືກຕ້ອງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກດຳເນີນຂຶ້ນລະຫວ່າງບັນດາຕົວແທນຂອງຂະບວນການນັ້ນ ແລະປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດ
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປໃນລະຫວ່າງຂະບວນການແຫ່ງການໂຕ້ວາທົນນັ້ນ.

ຂ່າວສານທົ່ວກຸ່ມຝາໃນປະຫວັດຂອງທູດອົງທີສາມຈະຕ້ອງປົກປ້ອງນັ້ນ ຄືການຊື່ອກບັນດາຄວາມຈິງ
(ອັນມະນຸດຂອງ Miller) ທີ່ໃນທີ່ສຸດໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ເທິງແຜນພິມສັກສິດທັງສອງສະບັບຂອງປີ 1843 ແລະ
1850. ໃນຂະບວນການຂອງການໂຕ້ວາທົນນັ້ນ ໄດ້ມີຄວາມຜິດຫວັງອັນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການແຍກອອກລະຫວ່າງຊົນສອງພວກທີ່ເປັນຄູ່ຕໍ່ຕ້ານກັນ,
ແລະເປັນການຊົງເອີ້ນໃຫ້ຜູ້ສັດຊືມີການອຸທິດຕົນອັນເລິກຊຶ້ງຍິ່ງຂຶ້ນ. ແລ້ວ Habakkuk
ກໍຊື່ອກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຊົນສອງພວກທີ່ມີສ່ວນຢູ່ໃນຂະບວນການທົດສອບຂອງຄວາມຈິງພື້ນຖານ.
ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍການໂຕ້ວາທົດສອບລະຫວ່າງຊົນສອງພວກ,
ຈະສູນສຸດລົງຢ່າງສົມບູນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້,
ຢູ່ບ່ອນດຽວກັນກັບທີ່ບົດທີສອງຂອງ Habakkuk ສູນສຸດລົງ.

ແຕ່ພຣະຢາເວຢູ່ໃນພຣະວິຫານອັນບໍ່ລົ້ງຂອງພຣະອົງ;
ໃຫ້ຊາວໂລກທັງສິ້ນນັ້ນຈະຮູ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ຮາບາກກຸ 2:20

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຂົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະຫວັນສີພັນຢ່າງກະທັນຫັນ,
ແລະໃນເວລານັ້ນແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນຈະສະຫງົບງົບ,
ເພາະວັນແຫ່ງການລົບລ້າງບາບແບບຕົວແທນສົມບູນຈະໄປເຖິງການພິພາກສາຄົນເປັນ.
ປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນ Habakkuk ບົດທີສອງ
ສູນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້ານີ້,
ແລະພຣະເຢຊູຊົງຊື່ອກຈຸດຈົບຂອງສິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງອີກສິ່ງໜຶ່ງຢູ່ສະເໝີ.

ການພິພາກສາຂອງຄົນເປັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001,
ແຕ່ການພິພາກສານັ້ນເປັນຂະບວນການໜຶ່ງ. ຂະບວນການນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນກັບຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລ້ວຈຶ່ງໄປເຖິງຈຸດໜຶ່ງທີ່ການພິພາກສາມາດເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ນອກຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກທຳລາຍລົງ,
ການພິພາກສາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ປະທັບຕາ ຜູ້ທີ່ໄປທົດເຢຣູຊາເລັມ
ແລະປະທັບໝາຍໄວ້ເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈ
ແລະຮ້ອງຄຳຄວນເພາະຄວາມນ່າກຽດຊັງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກ,
ແລະທັງຄວາມນ່າກຽດຊັງທີ່ຖືກກະທຳໃນແຜ່ນດິນ, ກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ. ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້,
ພຣະຄຣິດຈະໄດ້ສຳເລັດພາລະກິດໃນການສ້າງພຣະວິຫານຂອງໜຶ່ງແສນສະຫວັນສີພັນຄົນ,
ແລະບັນດາທູດສະຫວັນຜູ້ທຳລາຍຈະນຳການພິພາກສາມາດເຫັນອີເຢຣູຊາເລັມ.

ຈາກນັ້ນ ຄົນໜຶ່ງແສນສະຫວັນສີພັນ ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກ,
ແລະການພິພາກສາເຫຼົ່າຜູ້ມີຊີວິດກໍເລີ່ມຕົ້ນສຳລັບຜູ້ອື່ນ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍ ເອໂດມ, ໂມອາບ
ແລະບັນດາຫົວໜ້າແຫ່ງບຸດຫຼານອັມໂມນ ໃນດານເຮອນ ບົດ 11 ຂໍ້ 41.

ບໍ່ວ່າຈະພິຈາລະນາຂະບວນການມົນເລໂຮດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ຫຼືຂະບວນການອັນຊົງພະລັງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ປະຫວັດທັງໝົດຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບນັ້ນເປັນພາ
ບແທນຂອງການສຳແດງຄວາມຈິງທີ່ທະວີຄວາມເຂັ້ມຂົນເປັນລຳດັບ,
ຊຶ່ງບັນລຸຈຸດສູງສຸດດ້ວຍການເຫລົ່ງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.
ການເຫລົ່ງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແມ່ນຈຸດເນັ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ. ດ້ວຍເຫດນີ້
ພົມມະຈາຣິທິໃໝ່ຈຶ່ງບໍ່ມີນ້ຳມັນ ແລະພົມມະຈາຣິທິສະຫຼາດຈຶ່ງມີ. ນ້ຳມັນນັ້ນຄືຜົນ.

ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ຖ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງປະຖົມເມຍຂອງຕົນ, ແລະນາງໄດ້ໄປຈາກເຂົາ
ແລະກາຍເປັນຂອງຊາຍອື່ນຄົນໜຶ່ງ, ເຂົາຈະກັບໄປຫານາງອີກໄດ້ບໍ່?
ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະບໍ່ເປັນມົນທົນຢ່າງໜັກຫຼື? ແຕ່ເຈົ້າໄດ້ຫຼິ້ນຊັກບັນຊີກັບຄົນຮັກຫຼາຍຄົນ; ເຖິງກະນັ້ນ
ຈຶ່ງກັບຄືນມາຫາເຮົາອີກ, ພຣະຢາເວຫັດຕັດດັ່ງນີ້. ຈົ່ງຍົກຕາຂອງເຈົ້າຂຶ້ນໄປຍັງບ່ອນສູງທັງຫຼາຍ,
ແລະເບິ່ງເຖິງບ່ອນທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຖືກນອນຮ່ວມ. ຕາມທາງທັງຫຼາຍ ເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຄອຍພວກເຂົາ,
ເໝືອນດັ່ງຊາວອາຣັບໃນຖິ່ນກັນດານ; ແລະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປັນມົນທົນດ້ວຍການຫຼິ້ນຊັກຂອງເຈົ້າ
ແລະດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຈົ້າ. ເຫດສະນັ້ນ ຜົນຫຳກຳຖືກຫ້າມໄວ້, ແລະບໍ່ມີຜົນປາຍລະດູ;
ແລະເຈົ້າມີໜ້າຜາກຂອງຍິງໂສເພນີ, ເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະອາຍ. ຈາກເວລານີ້ໄປ
ເຈົ້າຈະບໍ່ຮ້ອງຫາເຮົາດອກຫຼົວ, ພຣະບົດາຂອງຂ້ານ້ອຍ, ພຣະອົງຄືຜູ້ນຳພາແຫ່ງຄວາມໝູ່ຂອງຂ້ານ້ອຍ?
ເຢເຣມຍິາ 3:1-4.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ (ແລະບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດລ້ວນເວົ້າເຖິງວັນສຸດທ້າຍ) ພຣະເຈົ້າຊົງຊົ່ວ
ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໄດ້ຫຼິ້ນຊັກຈົນເຖິງຂັ້ນມີໜ້າຜາກຂອງຍິງໂສເພນີ.
ຍິງໂສເພນີແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍນັ້ນຄືອຳນາດສັນຕະປາບາ,
ແລະໜ້າຜາກນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຕັດສິນໃຈໂດຍເຈດຕະນາ.
ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍເປັນຄົນອະທຳ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍຍັງຊົງປະທານການເອີ້ນຄົງສຸດທ້າຍ
ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາໄດ້ໄປເຖິງຈຸດທີ່ໄດ້ມາສູ່ການຕັດສິນໃຈອັນດຽວກັນກັບຍິງໂສເພນີນັ້ນ.
ພວກເຂົາໄດ້ພັດທະນາອຸປະນິສັຍທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄົນຮຸ່ນທຣີ,
ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຕຽມພ້ອມທີ່ຈະນະມັດສະການດວງອາທິດ
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຄົນຮຸ່ນທຣີຂອງເອເຊກຽນ ບົດ 8.

"ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ທີ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງຈະສ້າງຢູ່ທຳມະກາງຄວາມມືດມົນທາງສິນທຳ.
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ຖືກປະກາດອອກໄປສູ່ໂລກ
ເພື່ອເຕືອນມະນຸດທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼືຂອງຮູບຂອງມັນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກ
ຫຼືໃນມືຂອງຕົນ. ການຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ
ຈະມາເຖິງການຕັດສິນໃຈຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ສັດຮ້າຍໄດ້ເຮັດ ແລະສົ່ງເສີມແນວຄິດຢ່າງດຽວກັນ
ໂດຍຕ່ຳນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊັດເຈນ. ກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້ ພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ,
'ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ມື້ແຫຼ້ງແຫ່ງພຣະພິລດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກເຫລົ່ງໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດຜະສົມ
ລົງໃນຈອກແຫ່ງຄວາມພິລດຂອງພຣະອົງ; ແລະຜູ້ນັ້ນຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟແລະກຳມະຖັນ
ຕ່ຳຫນ້າບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດ ແລະຕ່ຳຫນ້າລູກແກະ.'" Review and Herald, July 13, 1897.

ເຢເຣມຍິາກໍລັງຊົບອກວ່າ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ໄດ້ມີໜ້າຜາກຂອງຍິງໂສເພນີຢູ່ແລ້ວ.
ພວກເຂົາກໍລັງຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຈະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ເພາະວ່າພວກເຂົາ "ຊົ່ວຮ້າຍ."
ໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ຫາກໄດ້ອ້າງເຖິງນັ້ນ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ:

"ຖ້າແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມຈິງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ທ່ານ ເປັນເພື່ອວັນຊະບາດຂອງພຣະບັນຍັດຂັ້ນທີສີ່
ແລະສະແດງວ່າໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຮາກຖານອັນໃດສຳລັບການຖືວັນອາທິດ
ແຕ່ທ່ານຍັງຄົງຍຶດຕິດກັບວັນຊະບາດຕາມພຶດຕິໄນ"

ໂດຍປະຕິເສດທີ່ຈະຖືກໃຫ້ບໍລິສຸດແກ່ວັນຊະບາໂຕທຸພິນະເຈົ້າຊົງເອີ້ນວ່າ 'ວັນອັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາ' ທ່ານກຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.
ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ?—ເມື່ອທ່ານເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງທີ່ບັນຊາໃຫ້ທ່ານຢຸດຈາກການງານໃນວັນອາທິດ ແລະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າໃນພຣະຄຳພົມແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວທີ່ສະແດງວ່າວັນອາທິດເປັນຢ່າງອັນນອກຈາກວັນເຮັດວຽກທົ່ວໄປ ທ່ານກໍຍິນຍອມຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະປະຕິເສດຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຮົາຮັບເຄື່ອງໝາຍນີ້ໃນໜ້າຜາກ ຫຼືໃນມື ການພິພາກສາທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຈະຕ້ອງຕົກມາເທິງພວກເຮົາ. ແຕ່ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຖືກປະທັບໄວ້ເທິງຜູ້ທີ່ຖືວັນຊະບາໂຕຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຈິດສຳນຶກອັນຊອບທຳ."

"ແລະພຣະເຈົ້າທອດພຣະເນດເຫັນວ່າ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນມີຫຼວງຫຼາຍ ແລະຄວາມຄິດນຶກທຸກຢ່າງໃນໃຈຂອງເຂົາ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຊົ່ວຢູ່ເລື້ອຍໄປ.... ແຜ່ນດິນໂລກກໍເປັນເສື້ອນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ.... ແລະພຣະເຈົ້າຕັດແກ່ໃນອາວາ ວາລະສຸດທ້າຍຂອງສັບພະເນື້ອຫນັງທັງປວງໄດ້ມາເຖິງເບື້ອງໜ້າເຮົາແລ້ວ; ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງເບື້ອງຈາກພວກເຂົາ; ແລະ, ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະທຳລາຍພວກເຂົາພ້ອມກັບແຜ່ນດິນໂລກ. ພວກເຂົາຈະຖືກຕັດຂາດໄປ ເພາະໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ ຊົງພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຊົນຜູ້ຊອບທຳໄດ້ຊົມຊືມນັ້ນ ເປັນມົນທົນ."

"ດັ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງໂນອາ, ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດວ່າ, 'ກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນເໝືອນກັນໃນສະໄໝຂອງບຸດມະນຸດ.' ແລະມັນເປັນດັ່ງນັ້ນດອກຫຼໍ່ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະເບິ່ງໃນຫນັງສືພິມປະຈຳວັນ ອາດຈະເຫັນບັນຊີຍາວຂອງອາຊະຍາກຳ—ການເມົາມົວ, ການລັກຂະໄມຍ, ການບຸ້ນຈີ້, ການຍັກຍອກ, ການຄາດຕະກຳ. ບາງຄັ້ງ ທັງຄອບຄົວຖືກຄາດຕະກຳ ເພື່ອວ່າຄວາມປາຖະໜາຂອງມະນຸດຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະຄອບຄອງເງິນຫຼືຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜອງ. ໂລກກຳລັງກາຍເປັນດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນສະໄໝຂອງໂນອາຢ່າງແທ້ຈິງ, ເພາະມະນຸດລະເມີດພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເປີດເຜີຍ." Review and Herald, July 13, 1897.

ເຢເຣມຢາກຳລັງລະບຸປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຜູ້ຊົງກຳລັງຈະກັມຂາບຕ່ວ່າງອາທິດ, ແລະເມື່ອທ່ານກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ລະບຸວ່າ "ຜົນໄດ້ຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້, ແລະບໍ່ມີຜົນປາຍລະດູ; ແລະເຈົ້າມີໜ້າຜາກຂອງຍິງໂສເພນີ, ເຈົ້າປະຕິເສດທີ່ຈະອາຍ." "ຄົນອະທຳ" ໃນໝູ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປາຍລະດູ ແລະພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະອາຍ, ເພາະຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຊົ່ວຢ່າງຕ່ຳເລື້ອຍ, ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນປະຫວັດຂອງໂນອາ, ແລະອີກທັງໃນຫ້ອງແຫ່ງຮູບພາບໃນຄວາມໝັ້ງກຽດຊັງປະການທີ່ສອງໃນ ເອເຊກຽນ ບົດ 8.

ເຢເຣມຢາໄດ້ຊີ້ນຳຄົນຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ບໍ່ລະອາຍໃນທຳມະກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ໃຫ້"ຮ້ອງທຸນ" "ຈາກ" "ເວລາ" ນັ້ນ ໄປຫາ "ຜູ້ນຳພາ" ໃນ "ຄາວໜຸ່ມຂອງ" ພວກເຂົາ. ຜູ້ນຳພາໃນຄາວໜຸ່ມຂອງອັດເວນຕິສິມ ຄືແຜ່ນສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກຸກ ແລະ ອັນມະນີທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກຢູ່ເທິງນັ້ນ. ຄວາມຫວັງພຽງຢ່າງດຽວທີ່ຈະ ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ກຳລັງຈະນຳຄວາມຕາຍນິ້ວດອນມາເຖິງຄົນຊົ່ວຮ້າຍໃນທຳມະກາງປະຊາຊົນ ຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ຄືການຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ນຳພາໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ຊົງໄດ້ມາເຖິງ "ເວລາແຫ່ງອວສານ" ໃນປີ 1798.

ປະເດັນສຳຄັນໃນປະຫວັດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຫຼືອົງທີສາມ ຄືວ່າ ທ່ານຈະຮັບ ຫຼືບໍ່ຮັບຜົນປາຍລະດູ, ຜົນປາຍລະດູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ພາກັນໂກດຮ້າຍໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

"ໃນເວລານັ້ນ ຂະນະທີ່ພະລາຊະກິດແຫ່ງຄວາມລອດກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ ຄວາມລຳບາກຈະເກີດຂຶ້ນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະໂກດແຄ້ນ ແຕ່ຈະຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພະລາຊະກິດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ. ໃນເວລານັ້ນ 'ຜົນປາຍລະດູ'

ຫຼັກການຊົງຟື້ນຊຸກກາລະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມາເຖິງ
ເພື່ອປະທານລົດອຳນາດແກ່ສຽງອັນດັງກອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ
ແລະຕຽມພວກທຳມະສັດໃຫ້ຍືນຍົດຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາເມື່ອໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ."
Early Writings, 85.

"ຜົນທ້າຍລະດູ" ຊຶ່ງຍັງຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ຄວາມຊື່ນບານຟື້ນຄືນ,"
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ໃກດເຄື່ອງ, ແລະໃນເວລານັ້ນ "ພາລະກົດແຫ່ງຄວາມລອດ"
ກໍໄດ້ເລີ່ມເຂົ້າສູ່ການປົດສິ້ນລົງ. ທູດສະຫວັນສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 7 ຍັບຍັງລົມທັງສີ່ໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ການປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສະໜັບສະໜືນກຳລັງຖືກປະກອບໃຫ້ສຳເລັດ, ແລະໃນເອເຊກຽນບົດທີ 9,
ພາລະກົດນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ເອົາເຄື່ອງໝາຍໄປໝາຍໄວ້ເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈດ້ວຍ
ຄວາມເສົ້າແລະຮ້ອງໂຫ້ເນື່ອງດ້ວຍບັນດາສິ່ງອັນໜ້າສະອັດສະອົມທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນເຢຣູຊາເລັມ. ໃນວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ທູດສະຫວັນໄດ້ເລີ່ມພາລະກົດຂຶ້ນສຸດທ້າຍໃນການເອົາເຄື່ອງໝາຍໄປໝາຍໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງ
ໜຶ່ງແສນສະໜັບສະໜືນສີ່ພັນຄົນ.

ພະລະກົດບົດທ້າຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ສຳເລັດລົງໃນລະຫວ່າງການເທລົງມາຂອງຜົນປາຍລະດູ ຊຶ່ງກໍເປັນ
"ການຟື້ນຊື່ນ" ເຊັ່ນກັນ ແລະຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານໜຶ່ງ.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ນີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນ
ຊຶ່ງໂດຍສົ່ງນຳພວກທ່ານອາດໃຫ້ຜູ້ເມື່ອຍລ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ; ແລະນີ້ແມ່ນການຟື້ນກຳລັງ":
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ. ອົດສະຍາ 28:12.

ຂ່າວສານທີ່ພວກເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງໃນພຣະທຳອີຊາຍາ
ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຖືກປະກາດອອກໂດຍລົມທີ່ໄວ້ຕະກູນຕະກູນ ແລະເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວິທີການ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ."

ແຕ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວກເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຂັບນັ້ນຍັດຕັບນັ້ນຍັດ, ຂັບນັ້ນຍັດຕັບນັ້ນຍັດ;
ບັນທັດຕັບນັ້ນຍັດ, ບັນທັດຕັບນັ້ນຍັດ; ນ້ອຍໜຶ່ງຢູ່ທຶນີ້ ແລະ ນ້ອຍໜຶ່ງຢູ່ທຶນີ້; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ ແລະ
ລົ້ມຫຼາຍໄປຂ້າງຫຼັງ, ແລະ ຖືກຫັກຟັງ, ແລະ ຖືກດັກຈັບ, ແລະ ຖືກຈັບໄປ. ເຫດສະນັ້ນ
ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ, ພວກທ່ານທີ່ເປັນຄົນເຍາະເຍື້ອ
ຜູ້ປົກຄອງຊົນຊາດນີ້ທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ເພາະພວກທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ຮັດພັນທະສັນຍາກັບຄວາມຕາຍແລ້ວ, ແລະ ກັບແດນຄົນຕາຍພວກເຮົາກໍຕົກລົງກັນແລ້ວ;
ເມື່ອໄມ້ຫວດອັນທະລັກທະເລື້ອຜ່ານມາ ມັນຈະບໍ່ມາຮອດພວກເຮົາ:
ເພາະພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມຕົວະເປັນບ່ອນລີ້ໄພຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ຫຼົບຊ່ອນຕົນເອງໄວ້ພາຍໃຕ້ຄວາມເທັດ. ເອຊາຍາ 28:13–15.

ພຣະວາຈານຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການພັກຜ່ອນ ແລະ ການຊົດຊື່ນຟື້ນກຳລັງ (ຜົນປາຍລະດູ),
ອັນເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາ "ໄປ, ແລະ ຫຼາຍຫຼັງລົງ, ແລະ ແຕກຫັກ, ແລະ ຕົດບ້ວງ, ແລະ ຖືກຈັບໄປ,"
ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ "ບັນດາຄົນເຍາະເຍື້ອ, ຜູ້ປົກຄອງຊົນນີ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ."
ເຢຣູຊາເລັມເປັນບ່ອນທີ່ທູດສະຫວັນໝາຍເຄື່ອງໄວ້ເທິງຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈ ແລະ ຮ້ອງໂຫ້, ແລະ
ພວກຜູ້ຖືກຜູ້ທີ່ໄດ້ຫັກຫຼັງຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ຜາກໄວ້ແກ່ຕົນ ແມ່ນພວກທຳອິດທີ່ລົ້ມລົງ.

"ເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການຊ່ວຍໃຫ້ຟື້ນ ໄດ້ຖືກປະທັບໄວ້ເທິງບັນດາຜູ້ທີ່
'ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໂຫ້ເພາະບັນດາການອັນໜ້າກຽດຊັງທັງປວງທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນ.' ບັດນີ້
ທູດແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ອອກໄປ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໃນນິມົດຂອງເອເຊກຽນໂດຍບັນດາຊາຍຜູ້ຖືອາວຸດສັງຫານ, ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີພຣະບັນຊາວ່າ:
'ຈົ່ງຂ້າໃຫ້ສິ້ນຊາດ ທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນໜຸ່ມ, ທັງຍິງສາວ, ເດັກນ້ອຍ, ແລະແມ່ຍິງ:

ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກຜູ້ໃດທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ເທິງຕົນ; ແລະຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ.' ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ: 'ເຂົາທັງຫຼາຍຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ ຜູ້ທີ່ຢູ່ຕ່າງໆພຣະນິເວດ.' ເອເຊກຽນ 9:1-6. ພາລະກົດແຫ່ງການທຳລາຍເລີ່ມຕົ້ນທຳມະກາງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ອ້າງຕົນວ່າເປັນຜູ້ພິກັດຝ່າຍວິນຍານຂອງປະຊາຊົນ. ພວກຍາມເຝົ້າຈອມບອມເປັນພວກທຳອິດທີ່ລົ້ມລົງ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສົງສານ ຫຼືໄວ້ຊີວິດ. ຜູ້ຊາຍ, ແມ່ຍິງ, ຍິງສາວ, ແລະເດັກນ້ອຍ ພາກັນພົນາດໄປດ້ວຍກັນ." The Great Controversy, 656.

ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງການເພີ່ມພູນຂຶ້ນຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນປີ1989.

"ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຫັນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ພື້ນຜິວ ແລະຊົງອ່ານໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ ຕັດສິນເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ: 'ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທຸກໃຈ ຫຼືຕົກຕະລົງ ເນື່ອງດ້ວຍສະພາບທາງສິນທຳ ແລະວິນຍານຂອງຕົນ.' ແມ່ນແທ້, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ ແລະຈົດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍືນດີໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ. ເຮົາກໍຈະເລືອກຄວາມລວງຜິດຂອງພວກເຂົາເໝືອນກັນ ແລະຈະນຳສົ່ງພວກເຂົາຢ້ານກົວມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາເວົ້າ ພວກເຂົາກໍບໍ່ຟັງ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດຊົດຕໍ່ໜ້າຕາເຮົາ ແລະໄດ້ເລືອກສົ່ງທິເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.' 'ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົ່ງຄວາມລວງຜິດອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊື່ອຄຳມຸສາ,' ເພາະພວກເຂົາ 'ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ,' 'ແຕ່ກັບພໍໃຈໃນຄວາມອະທຳ.' ເອຊາຍາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນິກ 2:11, 10, 12."

"ພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນໄດ້ຊົງຖາມວ່າ: 'ຈະມີການຫລອກລວງອັນໃດທີ່ແຂງແຮງກວ່ານີ້ ທີ່ສາມາດລ້ວງຈິດໃຈໄດ້ ນອກຈາກການແສ້ງເຮັດວ່າທ່ານກຳລັງສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາການງານຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ທ່ານກຳລັງດຳເນີນຫລາຍສິ່ງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຫວາ? ໂອ້, ນີ້ເປັນການຫລອກລວງອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ເປັນຄວາມລຸ່ມຫລົງອັນນຳດຶງດູດ, ທີ່ເຂົ້າຄອບຄອງຈິດໃຈ ເມື່ອມະນຸດຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງແລ້ວ ເຂົ້າໃຈຜິດເອົາຮູບແບບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳເປັນວິນຍານແລະລົດເດດຂອງມັນ; ເມື່ອເຂົາສຳຄັນຕົນວ່າຕົນຮັ່ງມີ ແລະເພີ່ມພູນດ້ວຍຊັບສິນ ແລະບໍ່ຂາດສົ່ງໃດເລີຍ, ໃນຂະນະທີ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ເຂົາຂາດທຸກສິ່ງ.'" Testimonies, volume 8, 249, 250.